

takem v blagajnici ostalo gotovine 368 gold. 29 kr. Inventar kaže 34.312 gold. 72 kr. družbenega premoženja. Po proračunu za letošnje leto utegnejo dohodki znašati 4096 gold. 56 kr., stroški pa 3962 gold. 40 kr., po takem koncem leta čez stroške ostati 134 gold. 7 kr. — Zbor odobri račun in proračun.

(Dalje prihodnjič.)

Gospodarske skušnje.

Ruska ali sibirski rž.

Skušnje z rusko ali sibirsko ržjo (russischer oder sibirischer Roggen) na Koroškem se tako dobro obnašajo, da jo ondašnja družba hvali in priporoča.

Podobna je ta rž v slami, klasji in zrnu naši zimski rži, pa jo včasih presega v večem pridelku. Tako na priliko, je lansko leto dala v Rotenthurnu deveterni pridelek, na oralu za tretji del več, kakor naša zimska rž.

Pomena vredno je, da je ruska rž sorta, ki se more za zimsko ali jaro rž sejati. Gospod Lasnik v Pussarnici jo je ozimino sejal in veliko pridelal.

Če pa hočemo rusko rž imeti za jaro rž, jo moramo zgodaj spomladi, pa redko (za tretji del manj kakor navadne jare rži) sejati na njivo, katera je bila že pred zimo za to setev obdelana.

Prav lepo seme se dobí pri koroški kmetijski družbi 50 kil za 6 gold.

Naj bi po taki pohvali tudi naša kmetijska družba si naročila nekoliko semena ruske rži.

Koliko redivnih stvari imajo različne rastline v sebi?

Po preiskavah Einhofovih je v 100 funtih dobrega sená 50 funtov, v krompirji 26, v pesi 10, v repi 9, v korenji 19½, v ohrovtu 8, v navadni in pa nemški in turški detelji in grašici 55½, v pšenični slami 10, v rženi slami 8, v ječmenovi slami 32, v ovseni slami 27, v bobovi slami 45, v grahovi in lečji slami 35, v pšeničnih otrobih 48, v rženih otrobih 46 funtov redivne moči.

Zdravniške skušnje.

* Na rane, če se je kdo s smodnikom ustrelil, naj se nemudoma položi frišnega kislega zelja. Bolečine potem kmalu nehajo in rana se zaceli.

Besedica o tožbah zoper posle.

Pogostoma se slišijo pritožbe, da so današnji posli slabi in slabiji, kakor so prejšnje čase bili.

To je resnica, al od kod izvira to?

Na to vprašanje daje nekdo v časniku koroške kmetijske družbe odgovor, ki se na to glasi, da so gospodarji in gospodinje največ krivi slabih poslov. On namreč pravi: vsak človek je tak, za kakoršnega je izrejen (odgojen). Kdo pa more z večim vspehom delati na dobro odgojo (izrejo) posebno mladih poslov, kakor gospodar in gospodinja, ki jih v službi imata. Gospodar s svojo rodovino naj bo lep zgled poslom, zgled varčnega gospodarstva, ljubezni do reda, stroge poštenosti, natančnega spolnovanja svojih dolžnosti, prijaznosti in ljubezni do svojega bližnjega in sploh čednega krščanskega življenja.

V tem smislu potrebuje sedanja poselska postava temeljite preuredbe, ki ne bi obsegala samo dolžnosti za posle, ampak bi tudi govorila o vodilih za gospo-

darje, zato bi se smela predrugačena sedanja „postava za posle“ imenovati tudi „postava za gospodarje“.

Gotovo je v teh besedah zrno resnice, saj uže stari pregozor pravi: „zgledi vlečejo“.

Velike ali male občine?

Izpodnožja Triglavovega 2. febr.

Številka 16. „Slov. Nar.“ nam je prinesla organizacijo novo sestavljenih velikih občin, katero je deželni odbor dne 27. decembra u. l. za tri politiška okrajna glavarstva izdelal. Zares čuditi se je tej naredbi, kako malo ali prav nič se je deželni odbor oziral na razmere in težave hribovskih prebivalcev nasproti onim, ki stanujejo v dolini ali na ravnini, na pridobitne razmere, na razne potrebe zemljiškega obdelovanja itd. Čujte, kaj je storil deželni odbor. Našo kranjsko Švico, naš Bohinj, ki je obstal do sedaj iz dveh glavnih občin, združil je v eno samo občino s 4470 prebivalci. *) V okrajnih glavarstvih Postojna, Kranj in Radoljica je deželni odbor spoznal in naredil za največjo glavno občino naš gorati Bohinj s 4470 dušami, za njim je največja občina Šenčur v kranjskem okraju s 5157 prebivalci, vse druge občine vseh teh treh glavarstev so spod 4000 ljudi, in sicer okoli 3000, 2000, 1000, 900, da celó spod 800 dušami je vsotvaril eno občino. Dne 7. aprila leta 1875. je bilo anketno posvetovanje pri deželnem zboru kranjskem o velikih ali manjših občinah na Kranjskem, in takrat je obveljal sklep, naj se občinam na prosto voljo dá, da si po svojih razmerah napravijo velike ali pa male občine. Sam c. k. okrajni glavar kranjski gosp. Derbič je po obilih svojih skušnjah zagovarjal manjše občine, in gosp. dr. Bleiweis je pravo zadel, rekši, da prvi pridevek toliko povdaranje autonomije občin je ta, da se same brez birokratičnega vpliva po svojih potrebah zložijo v velike ali male občine. K omenjenemu posvetovanju deželnega zbora je bil povabljen tudi pisavec teh vrstic, ter je kolikor toliko razkladal hribovske težave in razmere med kmetiškim in fužinskim ljudstvom v Bohinji. Gosp. Dežman je temu govoru posebno še s tem pritrdil, da je razložil razmere kmetiškega ljudstva na Lipenci in rokodelsko kovaškega v Kamnigoricí, rekši med drugim, kako napačno bi bilo, Lipenčane v Kamnogoriško občino siliti. In res so ostali Kamnogoričani za se še občina z 876 dušami. Zakaj pa gosp. Dežman ni videl razmer med spodnjo in zgornjo Bohinjsko dolino, katere so mu bile, ko je še kot Dežman I. pred več leti po Bohinji botaniziral, dobro znane, in je hotel iz dveh najbolj goratih občin sedaj le eno stvariti, in to največjo v treh okrajih. Obe Bohinjski občini po goratih svojih okolnostih dozdaž uže zadosti veliki, ste bili zmirom vsaka za-se zadovoljni, in nikomur se niso sline cedile po združenji, kar bi nam prizadjalo zdaj še mnogo več stroškov. Dozdaž so županovali spoštovani domači kmetje, za naprej pa kaže za toliko veliko občino posebnega uradnika najeti za dobro plačo. Odkod pa denarja za to vzeti? Morebiti nam obrtnijska, tukaj tudi nekako drugače imenovana družba, katera Bohinjce, kjer le more, tako pristréno poljubkuje, da jih zastran pašnih prestopkov vsako leto po več sto v Radoljico k sodnji spravi in brez katere bi kmalu ne vedeli prave poti iz Bohinja v Radoljico, bi rada dala zastonj kakošnega svojega nemčurskega pisarja, da bi ž njim po volji gosp. Dežmana II.

*) Nameravana odborova osnova ni še zadnja beseda; govorili bodo še drugi faktorji, predno se osnovajo nove občine. Treba je le dokazati, da ne gre birokratično vkup siliti, kar naravno ne gré skupaj. Vred.